

Publicerad 2006-03-19 15:03 av HQ

bakom pansarfasaderna

Hon sörjer en bror hon aldrig fick
en kyss som bara drömdes
och ett svek som brusar i radion

Men oj så hon ler när hon talar!

Vad finns det att förändra i det som redan varit?
Hon orkar inte leva för igår
Så rädd för att det förflutna ska krossa framtiden
Hennes ögon gråter bakom stängda ögonlock

Ingen vet om hur hon tog det
när Han låg med någon annan och hon såg
eller när vännens pappa hade ett kulhål och ett gevär

Kan man skönja en bristning i höger mungipa?

Det gäller att aldrig andas för djupt
man vet inte när knytnävsslaget kommer
Hon sminkar över såren i själen med tippex
och iklär sig den blommiga sommarklänningen.

Hon minns händer som gjorde överträdelser
telefoner som aldrig ringde
och en mor som omsorgsfullt planterar blommor vid en gravsten

Men har någon sett henne ledsen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HQ med Poeter.se id #4091 innehar upphovsrätten